

om Erklærings Meddelelse ikke at optages til Følge.

C) Naar en Ansøger ikke inden 4 Uger fra den Tid, Erklæring er tilstillet ham, har tilbage sendt samme, ansees han for at have frasædet sin Ansøgning.

D) En Klager er pligtig at tilbage sende den ham tilstillede Erklæring over hans Klage inden fornævnte Frist under samme Mulct, som Embedsmandene ere undergivne for Mangel af Erklærings Afgivelse.

Formanden: Det jeg sætter Forslaget med samtlige Endringsforslag til Forhandling under Det, skal jeg bemærke, at med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 3 vil det blive affstemt under de 4 Afdelinger, der findes under de 4 Littraer, der ere opførte under Nr. 3.

S. A. Hansen: Tor jeg anmode den ærede Formand om at ville have den Godhed at bemærke, at ved en Skrivfeil er en Urigtighed indløben i mit Endringsforslag?

Formanden: Den ærede Forslagsstiller gjør opmærksom paa, at der i det af ham stillede Endringsforslag, der findes paa Bladet Nr. 4, og som gaar ud paa, at der efter Leilighed til i 3die Linie tilføies „paa deres Bopæle,“ er indløbet den Feil, at der staaer „deres Bopæle“ istedetfor „sin Bopæl“; det er en ligefrem Skrivfeil, som ikke tidsnok er bleven bemærket, men jeg tør antage, at Thinget uden Affstemning vil billige, at „deres Bopæle“ i Endringsforslaget saaledes rettes til „sin Bopæl“ (Dphold). Det er saaledes billigt.

S. A. Hansen: Jeg vil blot bemærke, hvad jo Enhver vil see, ved at sammenholde Endringsforslaget med Lovudkastet, at dette mit Endringsforslag ikke i mindste Maade gaaer ud paa at forandre Meningen, men kun paa at gjøre den tydeligere. Der staaer i Udcastet, at vedkommende Ansøger skal gives Leilighed til at gjøre sig bekendt med Erklæringens Indhold, og jeg er bleven opmærksom paa, at dette muligvis kunde tydes saaledes, som om han kunde tilkaldes til vedkommende Minister eller Overøvrigbed, for der at gjøre

sig bekendt med Erklæringens Indhold; men, for at der maatte gives ham Leilighed til at gjøre sig bekendt dermed paa sin Bopæl, har jeg for Tydeligheds Skyld, foreslaaet den gjorte Tilføining.

Sjorth: Jeg skal med Hensyn til Lovforslaget selv kun udtale, at jeg efter den Erfaring, jeg har til saadanne Sager, ikke kan skjønne, at det i nogen væsentlig Grad kunde skade Statstjenesten, at Forslaget blev ophøiet til Lov. Der kunde vel i den Henseende være Spørgsmaal, navnlig nærmest med Hensyn til Ansøgninger, men en Embedsmand vil i Almindelighed nok kunne være istand til at give fuldstændig Oplysning, uanset, at Ansøgeren skal see hans Erklæring. Hvad angaaer det factiske Forhold eller den udbortes Tilstand, som kan have Indflydelse paa Ansøgningen, saa maa den jo angives saaledes, som den i Virkeligheden er, og det kan ikke skade, at Nogen faaer den at see. Man kunde snarere tænke sig, at det kunde være uanseligere for Embedsmanden at udtale sig angaaende Ansøgerens Person og personlige Forhold; thi der hører altid noget Mod til at sige Folk Ubehageligheder, uagtet man vistnok maa indrømme, at Nutiden er freiden temmelig frem i den Dvælse at sige Folk Ubehageligheder; men, om endogsaa maafsee de overordnede Autoriteter ikke ville faae angivet i Erklæringen saa bestemte Ting og saa bestemt en Hjemmel som tidligere, vil det dog altid staae til Embedsmanden, naar han savner dette Mod, at give sine Erklæringer i saa almindelige Udtryk, at det dog deraf kan sees, hvad han skjønner om Ansøgerens Person og personlige Stilling. Hvad Klageren angaaer, vil det jo ofte være Tilfældet uden at Klageren forlanger det, at det ligger i det Offentliges Interesse, at den Erklæring, som Embedsmanden afgiver, bliver sendt til Klageren, for at han nærmere kan oplyse, hvad der deri anføres. Derimod troer jeg, at, hvis der, som det af flere er blevet sagt, virkelig existerer en saadan Mistanke om, at en Embedsmand skulde misbruge den Umstændighed, at hans Erklæringer ikke bleve seete af Vedkommende, til deri at indføre Noget, som han ikke burde, saa vilde det være ønskelig, om en saadan Mistanke kunde blive bortryddet